

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/49/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714206348
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7714206348.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: L. L., s.r.o., S. N. XXXX/XX, H. Z., XXX XX S. 1, U. republika, zastúpený: U. S., s.r.o., O. 4, C., proti odporca: A. F., nar. XX.X.XXXX, T. E. XX, o zaplatenie 1.091,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Michalovce, č.k. 16C/71/2014-32 zo dňa 8.10.2014, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa toto rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil peňažnú pohľadávku podľa čl. 4/1. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. V návrhu si navrhovateľ uplatnil proti odporcovi právo na zaplatenie sumy 1.091,01 eur, ako zmenkovej istiny, ďalej zaplatenie zmenkového úroku 0,25% denne zo sumy 1.091,01 eur od 19.6.2011 do zaplatenia a zaplatenie 6% ročného úroku zo sumy 1.091,01 eur od 3.8.2011 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti S. s.r.o., C. a od tejto nadobudol všetky práva zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 28.6.2010 na zmenkovú sumu 1.091,01 eur so zmenkovým úrokom 0,25% denne od 19.6.2011 do zaplatenia pre spoločnosť S. s.r.o. C.. Navrhovateľ sa tak stal indosatárom a indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Navrhovateľ po predložení zmenky odporcovi doposiaľ od odporcu, teda vystaviteľa, nedostal žiadnu sumu, preto si nároky zo zmenky uplatňuje v tomto konaní. Predmetom tohto konania je spor zo zmenky, pričom navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou na území U. republiky, a odporca ako fyzická osoba má bydlisko na území SR. Zmenka bola vystavená na území SR, kde je aj platobné miesto, a predmetom konania je teda cezhraničný spor v zmysle článku č. 3 bodu 1 nar. Rady /ES/ č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, keďže navrhovateľ má sídlo v ČR - v členskom štáte inom, ako v členskom štáte súdu konajúceho vo veci. V čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky na Okresný súd Michalovce, hodnota pohľadávky nepresahuje 2.000 eur bez úrokov, výdavkov a nákladov, preto sa postupuje podľa článku 2 bodu 1 nar. Rady /ES/ č. 861/2007 z 11.7.2007.

Zo zmenky č. XXXXXXXXXX, ktorú navrhovateľ zaslal súdu spolu s návrhom, súd prvého stupňa zistil, že táto bola vystavená v Z. dňa 28.6.2010 na zmenkovú sumu 1.091,01 eur a odporca sa zaviazal, že ju zaplatí pri predložení na rad: S., s.r.o., S. XX, C., spolu so zmenkovým úrokom 0,25% denne od 19.6.2011. Na zmenke je ďalej uvedené - splatné: S., s.r.o., S. XX, C. „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Na zmenke je ďalej aj podpis odporcu ako vystaviteľa zmenky.

Z pripojeného spisu súdu prvého stupňa - spisová značka 15Er/599/2013 súd prvého stupňa zistil, že na návrh oprávneného - S., s.r.o., S. XX, C., proti povinnému - A. F., bytom T. E. XX (odporca v tomto konaní), sa začala exekúcia pre vymozenie sumy 1.091,01 eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp.zn. SR 11497/11, zo dňa 3.4.2012, vydaného Stálym rozhodcovským súdom v Bratislave. Rozsudok bol vydaný z dôvodu, že spoločnosť S., s.r.o., C., uzavrela s odporcom zmluvu o úvere dňa 28.6.2010, na základe tejto zmluvy bol poskytnutý odporcovi ako dlžníkovi úver v sume 500,00 eur, ktorý mal splácať od 5.8.2010. V ten istý deň - 28.6.2010 veriteľ zabezpečil svoj záväzkový vzťah - predmetnú zmluvu o úvere, zmenkou č. XXXXXXXXXX, vystavenou dňa 28.6.2010, kde odporca vystupuje ako vystaviteľ zmenky, pričom v zmenke bola uvedená suma 1.091,01 eur so zmenkovým úrokom 0,25% denne zo sumy 1.091,01 eur od 19.6.2011 do zaplatenia. Úverová zmluva sa nachádza na čl. 4 exekučného spisu a zmenka na čl. 6 exekučného spisu.

V konaní nebolo sporné, že žalobca si uplatnil proti žalovanému právo zo zmenky. Žalobca navrhol postup súdu podľa Nariadenia 861/2007 Európskeho parlamentu a Rady ES (ďalej len „Nariadenie“), ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Žiadal, aby bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania v súlade s článkom 7 ods. 1 nariadenia. Súd podľa Nariadenia postupoval a zaslal žalovanému tlačivo „C“ s tým, aby sa k uplatnenému nároku vyjadril. Žalovaný sa k návrhu nevyjadril a nezúčastnil sa ani na pojednávaní.

Súd prvého stupňa v súlade s článkom 5 ods. 1 nariadenia považoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávania aj napriek nesúhlasu žalobcu, pretože z predloženej zmenky bolo zrejmé, že pôvodným veriteľom bola spoločnosť S., s.r.o. o ktorej je všeobecne známe, že poskytuje spotrebiteľské úvery. Bolo preto potrebné objasniť, či zmenkou bol zabezpečený spotrebiteľský úver a ak áno, či zmenka bola vystavená v súlade so zákonom. Za tým účelom súd vyzval žalobcu, aby predložil zmluvu, z ktorej je zabezpečený záväzok zmenkou. Žalobca výzvu súdu nerešpektoval a zmluvu nepredložil. Súd prvého stupňa zo svojej činnosti mal vedomosť, že na súde prvého stupňa sa vedie konanie 2Er/550/2013 a že podkladom pre vydanie exekučného titulu bola zmenka, ktorá je uplatnená aj v konaní 19C/71/2014. Exekučný spis obsahuje aj úverovú zmluvu, z ktorej je preukázané, že zmenka kryla spotrebiteľský úver poskytnutý spoločnosťou S. s.r.o. Súd prvého stupňa preto napriek výhradám žalobcu musel posúdiť, či zmenka bola vydaná v súlade s ustanovením § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. Ide teda o skúmanie platnosti právneho úkonu ex offo a nie sú k tomu potrebné žiadne námietky povinnej strany, ako sa toho dožadoval žalobca. Ustanovenie § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. účinné k dátumu uzavretia úverovej zmluvy a vystavenia zmenky jednoznačne zakazovalo plnenie dlhu zmenkou alebo šekom. Výnimku tvorila zabezpečovacia zmenka. V takom prípade nemohla zmenková suma byť vyššia ako aktuálny stav dlhu na úverovej istine a príslušenstvo (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ak bola zmenka vyplnená v rozpore s týmito podmienkami, veriteľ ju nemohol od dlžníka prijať a ak ju prijal, na požiadanie dlžníka ju musel vrátiť.

Z úverovej zmluvy a predloženej zmenky mal súd prvého stupňa za preukázané, že zmenka bola vyplnená v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z., pretože úver bol poskytnutý vo výške 350,00 eur a zmenková suma okrem zmenkového úroku je na sumu 707,19 Eur. Zmenka bola vystavená zjavne nad limit prípustný zákonom, preto je neplatná. Podľa zákona žalobca takúto zmenku nesmel ani prijať a ak ju prijal porušil zákon. Ak zákon zakazuje prijať zmenku vyplnenú v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z., nemôže si veriteľ z takejto zmenky uplatňovať ani právo na súde. Súd prvého stupňa vo všeobecnosti súhlasil so stanoviskom žalobcu, že zmenkové právo je vo svojej podstate konštruované tak, že povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu je právne nezávislá od záväzkového vzťahu a že nárok z platnej zmenky by mal byť záväzkom nesporným. Neplatí to však vo všetkých prípadoch, pretože ak niektoré právne predpisy limitujú alebo zakazujú použitie zmenky, musia sa rešpektovať a pri posudzovaní nárokov zo zmenky sa musí na ne prihliadať. Ak zmenku obmedzujú alebo zakazujú iné predpisy, nie je možné posudzovať platnosť zmenky len podľa ustanovení zák. č. 191/1950 Zb. Ide preto o skúmanie platnosti právneho úkonu podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Platnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka skúma súd z úradnej povinnosti a nie sú k tomu potrebné žiadne úkony alebo námietky účastníka konania, ako sa dožadoval žalobca. Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa dospel k záveru, zmenka, z ktorej si žalobca uplatnil právo ako indosatár je zmenkou neplatnou, preto návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a pri vyhlasovaní rozsudku ich priznal úspešnému žalovanému. Žalovaný trovy konania nevyčísľil v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal (§ 151 ods. 1, 2 O.s.p.).

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodov podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. a f) O.s.p. a navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie listinami, pričom účastníci takéto dokazovanie nenavrhl. Navrhovateľ predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, voči forme a obsahu ktorej zo strany odporcu neboli vznesené žiadne námietky, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Neboli tak splnené podmienky pre vykonanie iných dôkazov než navrhnutých účastníkmi konania v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p.

V prejednávanej veci súd mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Predpokladom pre vydanie rozsudku bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Odporca mohol vzniesť námietky voči zmenke na základe článku 5 ods. 3 a ods. 6 „Nariadenia“, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté vzhľadom na uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle „Nariadenia“. Súd sám nemôže vznášať voči zmenke námietky za odporcu. Súd z vlastnej iniciatívy vykonal dokazovanie, preukazujúce charakter odporcu ako spotrebiteľa, pričom odporca sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľoval, uplatnenú pohľadávku nerozporoval a svojím konaním ju prakticky uznal. Súd prvého stupňa teda dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Navrhovateľ je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je pritom platná, je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy, preto ju nie je možné podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa pritom aplikáciou zákona č. 191/1950 Sb. nezaoberal, hoci predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Predovšetkým ignoroval ustanovenie § 17 citovaného zákona, v zmysle ktorého odporca vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak nemôže urobiť sám odporca, tým menej tak môže urobiť súd. Pokiaľ aj odporca vznesie námietky, je na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal. Dôkazné bremeno teda spočíva na odporcovi a nie je možné ho preniesť na navrhovateľa. Vytýkal súdu, že vyhodnotil zmenku ako neplatný právny úkon, pričom tento záver vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré nikto v konaní nevzniesol, ani nikto z účastníkov ich nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi odporcom a remitentom po indosovaní je irelevantný. Záver súdu prvého stupňa, že uplatnený nárok je zjavne neopodstatnený a pohľadávka neprípustná, vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré v konaní nikto nevzniesol. Za zjavne neopodstatnený nárok možno v zmysle „Nariadenia“ uplatnený nárok považovať len vtedy, ak nie sú splnené podmienky konania podľa O.s.p. alebo odporca nie je pasívne vecne legitimovaný. Nárok sa považuje za neprípustný, ak nie je v podmienkach Slovenskej republiky vymáhateľný súdnou cestou. V danom prípade však boli splnené všetky podmienky konania v zmysle O.s.p. a nárok je vymáhateľný súdnou cestou, preto záver súdu je nesprávny. Na odôvodnenie svojej argumentácie navrhovateľ poukázal na uznesenia Krajského súdu Prešov sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013. Napadnuté rozhodnutie zároveň považoval za prekvapivé, čo vyplýva zo skutočností, že odporca uplatnený nárok nepoprel, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol, ale najmä vyplýva z rozporu napadnutého rozhodnutia s konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Navrhol preto rozsudok zmeniť a vyhovieť návrhu na uplatnenie pohľadávky.

Odvolanie navrhovateľa bolo odporcovi doručené 11.11.2014, vyjadrenie k odvolaniu nepodal.

Odvolací prejednal odvolanie navrhovateľa v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, na prejednanie ktorého by bolo potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Odvolačný súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednávanej veci je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Neznamená to však, že ak navrhovateľ predložil v tomto konaní ako jediný listinný dôkaz prvopis zmenky, že súd podľa čl. 4/4. tohto nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ nie sú dostatočne jasné, alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, že nemôže navrhovateľovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo B, ktoré je uvedené v prílohe II tohto Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007. Podľa čl. 5/1. tohto Nariadenia, Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Preto súd prvého stupňa v tomto konaní o vydaní rozsudku, môže od navrhovateľa požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy.

Odvolačný súd zistil z obsahu spisu, že súd prvého stupňa vo veci nepostupoval podľa uvedeného Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pretože navrhovateľovi nedoručoval podľa prílohy 2 tohto „Nariadenia“ - „tlačivo B“ a to žiadosť súdu o doplnenie na opravu tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky, aj keď navrhovateľ k návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa tohto „Nariadenia“ predložil ako jediný listinný dôkaz iba predmetnú zmenku vystavenú 28.6. 2010 na 1.091,01 eur.

Odvolačiemu súdu aj súdu prvého stupňa z ich rozhodovacej činnosti je známe, že obchodná spoločnosť S. s.r.o., S. XX, C. ako remitent (osoba, ktorej sa malo platiť zo zmenky) uvedená na predmetnej vlastnej zmenke, poskytovala a poskytuje spotrebiteľské úvery a vedie množstvo súdnych a exekučných sporov na súdoch v Slovenskej republike o vymáhanie peňažných pohľadávok zo spotrebiteľských úverov a na zabezpečenie týchto pohľadávok zo spotrebiteľských úverov, vystavovala a prijímala zmenky, ktoré mali zabezpečovaciu funkciu k jeho pohľadávkam zo spotrebiteľských úverov voči spotrebiteľom podľa § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v období od 1.8.2008 kedy tento Zákon o spotrebiteľských úveroch umožňoval zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov. Predmetná zmenka bola však vystavená dňa 28.6.2010. Nový zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa podľa § 5a ods. 1, písm. b) s účinnosťou od 1.5.2014 podľa § 29b neumožňuje, aby zmenka mala vo vzťahu k spotrebiteľským úverom už ani platobnú, ani zabezpečovaciu funkciu. Znamená to, že predmetná zmenka vystavená dňa 28.6.2010 mohla byť vystavená iba na zabezpečenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie na platenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Súd prvého stupňa preto nemohol vo veci rozhodnúť len na základe jedného dôkazu predloženého navrhovateľom - zo zmenky z 28.6.2010.

Navrhovateľ v tomto konaní uplatnil predmetnú peňažnú pohľadávku podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, preto súd prvého stupňa mal vec prejednávať podľa tohto nariadenia a nie podľa § 175 Občianskeho súdneho poriadku, ktorým sa upravuje konanie o vydaní zmenkového platobného rozkazu iba na návrh navrhovateľa. Nemal preto prejednávanú vec právne posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový, lebo navrhovateľ vo veci nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz. Predložená zmenka je v tomto konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, iba jedným z dôkazov, na vydanie navrhovaného rozsudku. Nie je však jediným dôkazom ako je to v konaní podľa § 175 O.s.p. pre vydanie zmenkového platobného rozkazu.

Navyše odvolací súd udáva, že súd prvého stupňa nie je zmenkovým súdom podľa § 10 Zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov. Preto ani nemohol vo veci rozhodovať na základe predloženej zmenky ako jediného dôkazu v tomto konaní.

V prejednávanej veci z odôvodnenia rozsudku súdu vyplýva, že súd pri rozhodovaní vychádzal nielen z písomných informácií navrhovateľa priložených k návrhu, ale aj z exekučného spisu vedeného na tomto súde pod sp. zn. 15Er/599/2013 a z listín v ňom obsiahnutých (rozhodcovský rozsudok, zmluva o úvere), pričom nevykonal dokazovanie týmito listinami, či už v zmysle „Nariadenia“ alebo podľa O.s.p. a skutočnosti zistené z týchto listinných dôkazov považoval za skutočnosti známe súdu z jeho

činnosti, ktoré v zmysle ustanovenia § 121 O.s.p. netreba dokazovať. S týmto záverom a postupom súdu prvého stupňa sa nemožno stotožniť. Za skutočnosti známe súdu z jeho úradnej činnosti možno považovať vedomosť súdu o prebiehajúcich exekučných konaniach na základe návrhov pôvodného majiteľa zmenky spoločnosti S., s.r.o., ktorá si uplatňovala nároky zo zmeniek, ktoré zabezpečovali nároky z úverových zmlúv, v ktorých vystavitelia zmeniek boli v postavení spotrebiteľa a kde exekučným titulom boli rozhodcovské rozsudky, ako aj vedomosť o neúspechu oprávneného v týchto exekučných konaniach. Konkrétne dôvody zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia v konkrétnych exekučných konaniach, však nie sú také skutočnosti známe súdu z jeho rozhodovacej činnosti, ktoré by mohol bez ďalšieho dokazovania využiť pri rozhodovaní o inej veci - ani v tejto veci.

V tomto konaní si navrhovateľ uplatnil nárok zo zmenky podľa „Nariadenia“, nie z úverovej zmluvy, ktorú si súd prvého stupňa sám zabezpečil z exekučného spisu. Aj pre toto konanie platí zásada kontradiktórnosti konania, podľa ktorej súd rozhoduje na základe dôkazov predložených a označených účastníkmi konania a sám nemá pátrať po dôkazoch, ak ich účastníci nepredložia. Iba v prípadoch, ak ide o konanie, ktoré môže súd začať bez návrhu a v ďalších konaniach uvedených v § 120 ods. 2 O.s.p. je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, aj keď ich účastníci nenavrhl. O také konanie v prejednávanej veci neide. Navrhovateľ si ani neuplatnil v tomto konaní predmetnú pohľadávku zo zmluvy o úvere ale zo zmenky. Len navrhovateľ je oprávnený v návrhu uviesť rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si uplatňuje svoje právo v súdnom konaní. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil právo zo zmenky s návrhom na vydanie rozsudku. Súd nemôže vydať rozsudok len na základe zmenky, preto musí vyzvať navrhovateľa na predloženie doplňujúcich dokumentov podľa čl. 4/4. „Nariadenia“. O to viac, že predmetná zmenka sa týkala spotrebiteľských úverov, preto takýmto postupom - výzvou pre navrhovateľa na predloženie doplňujúcich dôkazov, súd chráni spotrebiteľa, pretože ak navrhovateľ odmieta predložiť doplňujúce dôkazy, súd návrh podľa čl. 4/4. „Nariadenia“ zamietne. Ak však súd sám vyhľadáva dôkazy z exekučného spisu, nechráni odporcu - spotrebiteľa, ale nahrádza dôkaznú povinnosť navrhovateľa v súdnom konaní, v neprospech spotrebiteľa.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinami, ktoré si sám zabezpečil z exekučného spisu na nariadenom pojednávaní dňa 8.10.2014, na ktorom neboli prítomní účastníci konania, k týmto dôkazom sa preto nemali možnosť vyjadriť. Súd prvého stupňa napriek tomu na tomto pojednávaní vyhlásil napadnutý rozsudok, čím odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom - vyjadriť sa k dôkazom, ktoré si zabezpečil súd prvého stupňa z iného spisu, bez návrhu navrhovateľa a odporcu. Tieto listiny súd prvého stupňa nezaslal na vyjadrenie účastníkovi konania pred rozhodnutím vo veci, preto je rozhodnutie súdu prvého stupňa prekvapivé, ako to správne uviedol navrhovateľ v odvolaní.

Odvolací súd preto podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, pretože takýmto postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť navrhovateľovi konať pred súdom a predkladať doplňujúce doklady a podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, pretože súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude vo veci konať podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu tak ako to navrhol navrhovateľ v návrhu. Súd prvého stupňa preto vyzve navrhovateľa tlačivom „B“ - žiadosť súdu o doplnenie návrhu, pretože podľa čl. 4/4. tohto „Nariadenia“, informácie a dokumenty, ktoré predložil navrhovateľ spolu s návrhom nie sú dostatočné. Vyzve navrhovateľa, aby predložil listinné dôkazy alebo iné dôkazy svedčiacie o oprávnenosti uplatnenej peňažnej pohľadávky, pretože predmetná zmenka nie je postačujúcim listinným dôkazom v tomto konaní podľa „Nariadenia“. Ak navrhovateľ na túto výzvu súdu prvého stupňa na základe tlačiva „B“ podľa tohto „Nariadenia“, nebude reagovať alebo odmietne predložiť súdu iné dôkazy, súd podľa čl. 4/4. veta druhá tohto „Nariadenia“ návrh zamietne, pretože samotná zmenka nie je postačujúcim dôkazom v súdnom konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007 pre vydanie rozsudku.

Súd prvého stupňa je podľa § 226 ods. 1 O.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto zrušujúcom uznesení.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne podľa § 224 ods. 3 O.s.p. aj tohto odvolacieho konania.

o trovách

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.